

بر اساس مدل شبیه‌سازی شده، ژاپن شانس اول قهرمانی است. سامورایی‌های آبی که هافبک محبوب یورگن کلپ در لیورپول یعنی واتارو اندو را در ترکیب دارند، با پشتوانه عملکرد عالی خودشان در جام جهانی ۲۰۲۲ پا به این جام می‌گذارند؛ جامی که در آن به عنوان صدرنشین از گروه آلمان و اسپانیا صعود کردند. تاریخ نیز به نفع آنها رأی می‌دهد. ژاپن طی دهه‌های اخیر عملکرد خیره‌کننده‌ای در جام ملت‌های آسیا داشته. آنها از ۹ دوره حضور خود در این تورنمنت، ۵ بار به فینال رسیده‌اند و با چهار عنوان قهرمانی رکورددار محسوب می‌شوند. قهرمانی‌های ژاپن همگی به دوره معاصر مربوط می‌شود و روند جام بردن آنها تنها از سال ۱۹۹۲ شروع شده. این تیم همچنین در رنکینگ فیفا تیم هفدهم است که از همه کشورهای آسیایی بالاتر است.

تیمی که ژاپنی‌ها به این تورنمنت می‌فرستند، بسیار باکیفیت است. واتارو اندو تنها یکی از هافبک‌های خط میانی قدرتمند ژاپن محسوب می‌شود. هاجیمه مورایاسو (سرمربی) همچنین می‌تواند روی تاکه هیرو تومیاسو، ستاره خط دفاع آرنستال هم برای ارائه یک عملکرد خوب حساب کند.

شاید تنها نگرانی ژاپن در این جام، چهارچوب دروازه باشد. آنها سه دروازه‌بان برای حضور در این جام معرفی کرده‌اند که هیچ کدام از آنها تجربه بین‌المللی زیادی ندارند؛ در حقیقت تعداد بازی ملی هیچ کدام از دروازه‌بان‌های ژاپن بیشتر از ۴ نیست! علاوه بر این کمبود تجربه در بقیه خطوط ژاپن هم به چشم می‌خورد. به غیر از هافبک سابق لیورپول (تاکومی مینامینو- ۱۸ گل) و هافبک رنس (جونیا ایتو- ۱۳ گل) تعداد گل ملی هیچ بازیکنی در ترکیب ژاپن دورقمی نیست. از تاکه فوسا کوپو و ریتسو دوان تا کائورو میتومای که به دلیل مصدومیت کار سختی برای رسیدن به این جام دارد.

با سابقه ۶ حضور در فینال و ۳ قهرمانی، عربستان یکی از تیم‌های جذاب این جام خواهد بود. آنها قرار است برای اولین قهرمانی خودشان از سال ۱۹۹۶ و اولین فینال خودشان از سال ۲۰۰۷ و اولین فینال خودشان از سال ۲۰۰۷ رقابت کنند. هجوم ستارگان اروپایی به لیگ حرفه‌ای عربستان طی یک سال اخیر، احتمالاً باعث پیشرفت بازیکنان عربستانی شده است، همان بازیکنانی که در جام جهانی ۲۰۲۲، آرژانتین را شکست دادند.

سالم الدوساری، ستاره الهلال یکی از بهترین بازیکنان این فصل لیگ حرفه‌ای بوده است و فیراس البریکان هم به عنوان یکی از بهترین گلزنان لیگ داخلی، به جام ملت‌ها می‌آید. عربستان به دنبال تکرار موفقیت خودش در خاک قطر در سال ۱۹۸۸ خواهد بود. آنها برای صدرنشینی باید با عمان رقابت کنند و بعید است تیم‌های قرقیزستان و تایلند بتوانند در این میان اختلالی ایجاد کنند. اگر اتفاق خاصی رخ ندهد، عربستان را در جمع ۸ تیم برتر خواهیم دید. آنها پنجمین شانس قهرمانی این تورنمنت خواهند بود.

کره جنوبی در ۲ دوره ابتدایی جام ملت‌های آسیا در سال‌های ۱۹۵۶ و ۱۹۶۰ قهرمان شد اما حالا که آنها برای پانزدهمین بار در جام ملت‌های آسیا حاضر می‌شوند، هنوز تعداد قهرمانی‌های‌شان عدد ۲ را نشان می‌دهد. آنها پس از آخرین قهرمانی خودشان، ۴ بار دیگر به فینال رسیدند و در همه این مسابقات حساس شکست خوردند؛ آخرین مورد هم به سال ۲۰۱۵ و شکست مقابل استرالیا مربوط می‌شود.

مانند ژاپن آنها هم در جام جهانی ۲۰۲۲ از گروه خودشان بالا رفتند، آن هم با حضور مدافع بایرن مونیخ، کیم مین جانگ و ستاره پاری سن ژرمن، کانگ این لی. کره‌ای‌ها از حضور دو مهاجم لیگ برتری هم در ترکیب خودشان بهره می‌برند: سون هیونگ مین از تاتنهام و هوانگ هی چان از وولورهمپتون؛ ستارگانی که روی هم این فصل ۲۲ گل در بالاترین سطح فوتبال انگلیس به ثمر رسانده‌اند و باشگاه‌های‌شان به شدت جای خالی آنها را حس خواهند کرد. با توجه به ترکیب باکیفیت کره جنوبی، شاید زمان قهرمانی آنها فرارسیده باشد.

سون هیونگ مین کاپیتان تیمی خواهد بود که دومین شانس بالا را برای قهرمانی در این رقابت‌ها دارد. کره جنوبی شانس این را دارد که به فینال جام ملت‌های آسیا برسد، فینالی که می‌تواند هفتمین فینال آنها باشد (رکورددار قاره آسیا). می‌توانید از تیم یورگن کلینزمن انتظارات زیادی داشته باشید.

سایه روشن مدعیان قهرمانی در جام ملت‌های آسیا

آنها جام می‌خواهند

جام هجدهم از دیروز با برگزاری بازی افتتاحیه بین قطر میزبان و لبنان در ورزشگاه دوست‌داستانی لوسیل آغاز شد. برای این جام تیم‌های آسیایی کوشیده‌اند با بهترین و کامل‌ترین ترکیب خود به دوحه بیایند و برای جام نقشه‌ها کشیده‌اند. به سبب همیشه دایره مدعیان در جام هجدهم همان منوی همیشگی است؛ تیم‌هایی که جام می‌خواهند و برای آن خیز برداشته‌اند.

سمیه مهدی پور خبرنگار

باید حواس‌تان به آنها باشد. در تاریخ جام ملت‌های آسیا، هیچ تیمی به اندازه ایران طعم پیروزی در بازی‌ها (۴۱ برد) را نجشیده و هیچ تیمی هم به اندازه آنها گل نزده است (۱۳۱ گل). ایرانی‌ها در حال حاضر رکورددار بیشترین حضور متوالی در جام ملت‌های آسیا هستند و این پانزدهمین دوره متوالی است که آنها را در مهم‌ترین جام قاره آسیا می‌بینیم (شروع از سال ۱۹۶۸).

پس از باخت به عراق در مرحله گروهی جام ۱۹۹۶، ایران هیچ شکستی در بازی‌های مرحله گروهی تجربه نکرده (۱۵ برد و ۵ تساوی) و به همین دلیل بعید است این تیم مشکلی برای رسیدن به مرحله حذفی داشته باشد. پس از ژاپن، ایران بهترین رنکینگ فیفا را میان تیم‌های آسیایی دارد (۲۱) و از دید بنگاه‌های شرط بندی سومین شانس قهرمانی جام ملت‌های آسیا ۲۰۲۳ هم همین تیم است.

ایران سه بار در این تورنمنت قهرمان شده و هر سه باری که در فینال حاضر شده، قهرمان شده است. البته آخرین فینال و آخرین قهرمانی ایران به سال ۱۹۷۶ مربوط می‌شود. امیر قلعه‌نویی از زمان جانشینی کی‌روش عملکرد تحسین‌برانگیزی داشته و در گروه C هم شاید تنها امارات بتواند برای تیم قلعه‌نویی دردسر درست کند. در مسیر صعب‌العبور قهرمانی آنها می‌توانند روی درخشش مهاجم‌های پورتو و رم یعنی مهدی طارمی و سردار آزمون حساب کنند.

تکرار قهرمانی سال ۲۰۱۹ برای میزبان بسیار دشوار خواهد بود، با این حال نمی‌توانیم قطر را به سادگی از قلم ببندیم. قطر به احتمال زیاد به عنوان صدرنشین از گروه A صعود خواهد کرد. چین تنها تیم این گروه است که شاید بتواند برای قطر مشکل ایجاد کند. صعود به مرحله یک هشتم نهایی هم در کل مشکلی برای عنای پوشان نخواهد بود. قطر به اولین کشور تاریخ تبدیل شد که ۳ بار میزبان این رقابت‌ها می‌شود.

آمار و ارقام زیاد به سود قطری‌ها نیست. از میان ۷ میزبان آخر جام ملت‌های آسیا، تنها استرالیا در سال ۲۰۱۵ توانسته قهرمانی را به خودش اختصاص دهد و ۲۰ سال هم از آخرین باری که یکی از تیم‌های این جام از قهرمانی‌اش دفاع کرده، می‌گذرد. معز علی و اکرم عفیف هر دو در آستانه رسیدن به ۱۰۰ بازی ملی قرار دارند و قطر برای موفقیت، به درخشش این دو بازیکن نیاز دارد. علی در تورنمنت سال ۲۰۱۹ موفق شد ۹ گل به ثمر برساند که رکورد تاریخ این رقابت‌ها محسوب می‌شود. او در نهایت بهترین بازیکن جام شد و اکرم عفیف هم ۱۰ پاس گل در آن تورنمنت داد.

سایر مدعیان

به غیر از این ۶ تیم، تنها ۴ تیم دیگر هستند که بیش از ۲ درصد شانس قهرمانی دارند: امارات، ازبکستان، عراق و چین. عراق به عنوان قهرمان جام ۲۰۰۷ تنها تیمی است که شاید بتواند ژاپن را در گروه D به چالش بکشد.

عراق مشکل خاصی برای رسیدن به دور حذفی نخواهد داشت و یکی از تیم‌هایی خواهد بود که خیلی از تیم‌های مدعی دوست ندارند مقابل آن در مرحله حذفی یک هشتم نهایی قرار بگیرند. فراموش نکنید که عراق در سال ۲۰۱۵ هم حضور در نیمه‌نهایی را تجربه کرد.

امارات در سال ۱۹۹۶ به فینال رسید و انتظار داریم همراه با ایران از گروه C صعود کنند.

چین را ۲ بار در فینال دیده‌ایم که آخرین مورد آن به سال ۲۰۰۴ برمی‌گردد که البته میزبان بودند.

ازبکستان در سال ۲۰۱۱ که همین قطر میزبان بود، در نیمه‌نهایی هم حضور داشت و این بار باز هم شانس دارد که به جمع ۴ تیم برتر برسد.

این پنجمین حضور استرالیا در جام ملت‌های آسیا است. آنها در سال ۲۰۱۱ نایب قهرمان شدند و در سال ۲۰۱۵ به جامی که آرزوی‌شان را داشتند، دست یافتند؛ همه این اتفاقات قبل از حذف شوکه‌کننده این تیم توسط امارات در جام ملت‌های ۲۰۱۹ رخ داده است.

ساکروس با ترکیبی شامل بازیکنان جوان و باتجربه وارد این جام می‌شوند و هیچ ستاره شناخته‌شده‌ای هم در سطح جهانی ندارند. آنها در جام جهانی ۲۰۲۲ عملکرد تأثیرگذاری داشتند و از گروه فرانسه به عنوان تیم دوم صعود کردند. صعودی که در نهایت به حذف توسط آرژانتین قهرمان منتهی شد. بعید است که نتایج این گروه به گونه‌ای رقم بخورد که در نهایت شاهد صدرنشینی استرالیایی‌ها باشیم. استرالیا و ازبکستان در این گروه برای صدرنشینی مبارزه خواهند کرد و سوریه و هند هم کار خیلی سختی برای گرفتن دو جایگاه اول از این دو تیم دارند.

استرالیا بر اساس پیش‌بینی‌ها، پشت سر ایران چهارمین شانس اصلی قهرمانی است. آنها یکی از چهار تیم جام هستند که در ۲۵ رنک بالایی فیفا قرار دارند (همراه با ژاپن، کره جنوبی و ایران). میان این ۴ تیم و دیگر تیم‌ها در رنکینگ فیفا تفاوت چشمگیری وجود دارد چون هیچ تیم آسیایی دیگری در میان ۵۰ تیم برتر نیست.